Obecní noviny z Trojanovic

červenec 2014

- Svět plný překvapení, záhad a podivností str. 2
- Beskydské traily str. 5
- Festivalový areál bude letos zase větší str. 10

R. Kubešová: Říše za zrcadlem

• vychází měsíčně • redakce - Obecní úřad Trojanovice • vydává Tiskárna Schenk s.r.o.

Svět plný překvapení, záhad a podivností

Nestává se často, abychom v Památníku bratří Strnadlů a Jana Knebla pořádali společnou výstavu příslušníků jedné rodiny. O prázdninách se tak stane. 3. července 2014 bude zahájena výstava výtvarných děl Ivany Ryškové a její dcery Romany Kubešové. Obě jsme požádali o rozhovor.

Rozhovor s paní **Ivanou Ryškovou**:

Jak se u vás zrodil zájem o výtvarné umění?

Už jako malou holku mne bavilo kreslení a hudba. Stačilo mi pořídit pastelky, plastelínu, kousek prostoru a byl ode mne „klid". Nejraději jsem si vyráběla divadélka z papíru a textilu, vznikaly jednoduché loutky. Postupně jsem - k maminčině radosti - náš tehdy malý byt plnila svými „uměleckými výtvory". Nejvíce mne bavilo modelovat figuru - lidské, zvířecí a pohádkové bytosti. Obdivovala jsem loutky a kresby Jiřího Trnky.

Vzpomínám na prázdniny u svého dědy Josefa Šmiky, který rád maloval, fotil a byl skvělým vypravěčem. Sedával ve svém podkrovním pokoji a vytvářel soukromé i obecní kroniky. Obdivovala jsem jednotlivé stránky s dobovými fotografiemi, s úhledným ručním písmem a s akvarelovými kresbami.

Na střední škole jsem vystudovala obor Reklama a propagace. Po maturitě jsem v této profesi pracovala pět let.

Hodně se věnujete keramice. Vytvořit artefakt z hlíny není jednoduché. Mohla byste nám popsat technologii? Jaká jsou úskalí, se kterými se keramik musí potýkat?

Technologie keramiky opravdu zahrnuje mnohá úskalí. Když jsem začínala, o zpracování hlíny jsem věděla pramálo, přístup k informacím (jako dnes internet) nebyl téměř žádný. Manžel mi pomohl zařídit dílnu a začala doba pokusů. Někdy se stalo, že moje týdenní práce se po špatném výpalu v peci proměnila ve střepy, někdy zradila glazura, naštěstí převažovaly povedené kusy.

Při tvorbě plastiky musím nejprve správným způsobem zpracovat hlínu, v níž nesmí zůstat vzduchové bubliny - došlo by k popraskání. Dále je potřeba vzniklou plastiku zevnitř vydlabat, aby vznikla dutina. Následuje první výpal, pokud jej figura přežije, mám napůl vyhráno. Dalším krokem je nanášení glazur. Glazury jsou vypáleny a z původně nevýrazné práškovité barvy je žárem vytvořena v lepším případě nádherná barevná sklovina, v horším případě podivná vrstva, kterou bychom nejraději odstranili - což už bohužel nejde...

I přes všechna zmíněná rizika se mi nakonec podařilo technologii zvládnout a kupodivu brzy si našla má keramika své příznivce. Nikdy jsem nepoužívala formy pro odlévání, nechtěla jsem z originální ruční tvorby udělat průmyslovou, sériovou výrobu. Snad nejvíce zákazníků u nás i v zahraničí si našly moje betlémy. Každoročně před Vánocemi se účastním výstav betlémů v České republice. Je pro mne krásnou satisfakcí to, že se na těchto výstavách staly mé betlémy již několikrát nejlépe hodnocenými.

V čem hledáte inspiraci pro své práce?

Všude tam, kde je pohoda, zajímaví lidé, příroda, pohádky. Stačí trocha obrazotvornosti a nápad je na světě.

Když se začaly projevovat výtvarné sklony vaší dcery, snažila jste se ji nějak podporovat?

Hodně jsme spolu modelovaly a kreslily, ale myslím, že ji dost ovlivnilo už to, v čem vyrůstala. V prostředí, kde váleček na nudle se používal spíše na válení hlíny, kde vidlička sloužila jako nástroj k vytvoření ozdobného reliéfu. Nebylo možné, aby tím nebyly ovlivněny i naše děti. Od první třídy jsme tedy dceru přihlásili do ZUŠ ve Frenštátě p. R. k panu Mgr. Pavlu Strnadlovi. Kreslení ji bavilo i na gymnáziu, a tak volba dalšího studia byla jasná.

Věnujete se kromě keramiky ještě jiným výtvarným technikám?

Po letech práce s hlínou jsem zatoužila po figurální tvorbě z textilu. Dovedla mne k tomu taky moje malá vnučka. Chtěla jsem, aby moje figurky nebyly jen ke „koukání", ale sloužily taky pro hraní. Oprášila jsem svůj starý šicí stroj a začala jsem vymýšlet, kreslit, stříhat a šít.

Jako námět pro tvorbu mi rovněž posloužily grafiky mé dcery ke knize L. Carrola Alenka v kraji divů a za zrcadlem. Hlavní hrdiny této knihy jsem ztvárnila v podobě textilních figur, které můžete vidět na naší společné výstavě.

Rozhovor s paní **Romanou Kubešovou**:

Jak se u vás zrodil zájem o výtvarné umění?

Myslím, že se zájmem o „výtvarné umění" jsem se už narodila - ačkoli to tehdy byly omálovánky, plastelína a vystřihovánky, bylo mé budoucí zaměření jasné. Velkou roli sehrálo prostředí, ve kterém jsem vyrůstala - byla jsem obklopena tvůrčí atmo-

sférou, kterou vytvářela maminka a bylo podstatné to, že se mi i přes množství práce dokázala po výtvarné stránce věnovat.

Povězte nám něco o vaší kariéře v oblasti výtvarného umění.

Dá se říci, že „si kreslím" od malička. Vždycky mě přitahovala možnost vyjádření pomocí linky, a tak jsem se od dětských kresbiček postupně propracovala až na vysokou školu s výtvarným zaměřením. Před vstupem na univerzitu jsem absolvovala frenštátskou ZUŠ u pana učitele Pavla Strnadla a dodnes si cením jeho rad. V průběhu studia na vysoké škole se pomalu vyprofilovalo mé hlavní změření v oblasti výtvarné tvorby - grafika a malba. Zúčastnila jsem se několika společných i samostatných výstav, přičemž doposud největší význam má pro mne prezentace grafických prací na výstavě studentské ilustrace v Havlíčkově Brodě v roce 2009, kde má práce zaznamenala úspěch u odborné poroty. Jednalo se o soubor linorytů ilustrujících příběh Alenky v říši divů. Na toto téma jsem navázala, grafické listy budou k vidění na výstavě v Památníku.

Výtvarné činnosti jste se věnovala jako pedagog (střední uměleckoprůmyslová škola). Jací jsou současní žáci a jaký je jejich vztah k výtvarné činnosti?

Podle toho, co mohu za svou krátkou praxi posoudit, myslím si, že současní žáci mají větší odvahu ke konfrontaci s učiteli, což v lepším případě vede k podnětné diskuzi a nalezení dobrých nápadů. Vztah k výtvarné činnosti je bohužel dost ovlivněn konzumem - studentům dělá problémy trávit více času nad úkolem, zabývat se jím do hloubky. Mají tendenci vše řešit s takovou rychlostí a povrchností, na jakou jsou zvyklí z mediálního prostředí, kterým se nechávají příliš ovlivňovat. Čím dál větší problém spatřuji i v tom, že je těžší žáky zaujmout statickou vizuální informací díky jejich přesycenosti supermoderními vizuálními technologiemi současnosti. Učitel by se měl neustále vzdělávat a „jít s dobou"a snažit se vyložit i zdánlivě nudná témata současným způsobem.

Jak se díváte na pronikání nových technologií do výtvarného umění?

Chovám veliký obdiv k těm, kteří grafický software vytvářejí a vážím si i těch, kteří s ním mistrně pracují. Sama jsem se moderními technologiemi nadchla a věnovala dost času, abych se s nimi naučila pracovat, usnadnily mi spoustu práce a otevřely nové možnosti. Nakonec jsem došla k názoru, že je skvělé umět je ovládat, využívat v komerční sféře i ve volné tvorbě, ale neměly by zcela „převálcovat" klasickou „ruční tvorbu". Digitální svět je svým způsobem omezený, neumožní nám kontakt s tvůrčím materiálem a také do jisté míry omezuje naše tvůrčí možnosti - v programu vytvoříme jen to, co nám dovolí. Ačkoli jsou možnosti velmi široké, není nad zcela svobodnou práci ruky a tužky. Úsměvné mi přijde to, že za počítačové umění se dnes může schovat i spousta těch, kteří vlastní rukou opravdu nic nenakreslí.

Co nejraději kreslíte, malujete?

Nejraději mám figurální náměty - lidi, tváře. Zřejmě to nebude náhoda, od mala sleduji figurální tvorbu v práci mé matky a kdybyste nahlédli do mých školních sešitů, mezi strohými poznámkami byste uviděli spoustu různých postav a tváří.

Pro výstavu jste si vybrala téma Alenka v říši divů. Je to náhoda?

Ne, toto téma mě provází od dětských let, kdy mě s knihou seznámila maminka. Už tehdy, tuším v deseti letech, mě Alenka velmi zaujala, ale snad ještě více, když jsem se k ní vrátila ve čtyřiadvaceti, při tvorbě ilustrací pro diplomovou práci. A myslím si, že mě už nikdy úplně neopustí, dokonce se někteří lidé divili, že jsem tak nepojmenovala svou dceru...

Čím vás fascinuje „svět za zrcadlem"?

Svět za zrcadlem ukazuje svou skrytou tvář. Když si stoupnete před zrcadlo, neuvidíte víc, než realitu - více či méně radostnou... Kdežto za zrcadlem můžete objevit svět dosud nepoznaný, plný překvapení, záhad a podivností. Mám sklon k paralelnímu životu „před a za zrcadlem". Ne, že by realita nebyla fajn, ale pořád si potřebuju trochu hrát jako dítě a „za zrcadlem" je mnohem více prostoru pro fantazii.

Děkuji za rozhovor a přeju hodně radosti z tvůrčí práce. Zbývá jen dodat, že výstava potrvá do 3. srpna 2014.

rozhovor připravil: Martin Trubač
grafika: Romana Kubešová

5. ročník dětského závodu MINIBYKEKAP

Sportovní klub Valašského království pořádal v neděli 15. června pátý ročník dětského závodu MINIBYKEKAP na Horečkách ve Frenštátě pod Radhoštěm. Trochu chladnější počasí neodradilo téměř 200 dětí, které přišly změřit své síly na 4 tratích rozdělených podle věku soutěžících.

O pořádek na startovní čáře se staral ilustrátor Adolf Dudek. Nechyběl maskot Horeček lvíček Fitty, který přijel děti podpořit. Fandění rodičů a fanoušků podél trati dodalo závodům tu správnou atmosféru. Odrážedla a plastové motorky si užily jízdu na asfaltu před restaurací Rekovice. Malé děti na kolech čekal lehký terén lesem a delší úsek po asfaltu. Méně zdatným dětem pomáhali rodiče vydatným postrkováním nebo děti dokonce odnesli do cíle na ramenou. Pro děti od 8 do 10 let se trať natáhla o úsek na louce, jehož trať perfektně připravil pan Hrubý z Agrocaru. Děti si vyzkoušely své dovednosti. Na velké trati závodily děti od 11 do 15 let. A pro kategorii 13-15

let byl využit nově vybudovaný singltrek. Junioři si vychutnali jeho povrch ještě před oficiálním otevřením.

V době, kdy junioři kroužili své okruhy velké tratě, se na pódiu před restaurací Rekovice odehrával tolik očekávaný medailový ceremoniál, který s vypětím posledních sil hlasivek moderoval Marian Žárský. Tím, že pořadatelé rozdělili děti do kategorií podle věku a pohlaví, se na stupních vítězů vystřídalo přes 70 dětí. Obdrželi originální medaile, nechyběl diplom a bohaté ceny od sponzorů. Nepřišly zkrátka ani ostatní děti, které byly oceněny pamětní medailí a drobnou cenou. Třešničkou na dortu ceremoniálu bylo vyhlášení mistrovské kategorie. Pro jejich vítěze pořadatelé připravili speciální cenu - originální dres v designu valašského kroje a originální medaili. Historicky prvními vítězi kategorie Junior Mistr Valašského království se stali: Max Hašek a Justýna Holášková.

Celá akce se konala za podpory partnerů: firmy Maxbike, Sectron Mobile, Cyklosport Prašivka, Pohankovému mlýnu, Global Sport, Continental, Autoservis Lichnovský, MPAC, SIEMENS, Topito, obce Trojanovice a města Frenštát p. R. Velké díky patří Adolfu Dudkovi, Marianu Žárskému a celému týmu SK Valašského království!

Za Sportovní klub Valašského království
Vlaďka Prašivková

Vítání občánků a setkání s jubilanty dne 8. června 2014

Občánci zleva: Michael Pustka, Pavel Mlynář, Jáchym Mocek, Samuel Kocián, Michal Kubečka, Sophie Kociánová

Jubilanti nahoře zleva: Jan Kaňa, Stanislav Hucovič, Zdeněk Petr, Josef Petr, Vojtěch Šablatura; dole zleva: Jaroslav Kaspřík, Růžena Čadová, Evžena Vašková, Miroslav Strnadel

Veřejná vyhláška - oznámení o předání lesní hospodářské osnovy

Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm, jako orgán státní správy lesů, příslušný podle § 48 odst.2 písm.d) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, v platném znění (dále jen „lesní zákon"), zajistil ve smyslu ust. § 25 a 26 lesního zákona zpracování lesní hospodářské osnovy (dále LHO) pro lesní majetky do výměry 50 ha lesa v katastrálních územích Bordovice, Frenštát pod Radhoštěm, Lichnov u Nového Jičína, Tichá na Moravě, Trojanovice a Veřovice.

Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm o z n a m u j e ve smyslu ustanovení § 25 odst. 4 lesního zákona, podle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování, a v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, všem fyzickým a právnickým osobám, pro které byla osnova zpracována, že bude zahájeno předávání vlastnických separátů LHO vlastníkům lesa.

Termín zahájení předávání LHO: Od 23. června 2014

Převzetí LHO je možné průběžně během celé platnosti LHO.

Platnost LHO je 10 let - od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2023.

Místo předání:

MěÚ Frenštát pod Radhoštěm, odbor životního prostředí, kancelář č. 59 (lesy, myslivost), telefonický kontakt: 556 833 247

Doba předávání LHO: pondělí a středa v úředních hodinách (8-12 hod. a 13-17 hod.)

Lesní hospodářská osnova se předává protokolem, který vlastník lesa podepíše. Vlastníci se proto dostaví k převzetí osnovy osobně. Pokud se někdo nechá zastupovat jinou osobou, prokáže se tento zástupce originálem plné moci vlastníka lesního pozemku. Předávání LHO je bezplatné.

Vlastník lesa předloží k převzetí LHO tyto doklady:

- Osobní doklad (občanský průkaz)
- Doklad o vlastnictví k lesním pozemkům (list vlastnictví (LV), případně snímek katastrální mapy) - pro lepší identifikaci lesního majetku.
- Za více spoluvlastníků lesa může osnovu převzít jeden z nich, který předloží plnou moc ostatních. Na jeden list vlastnictví je vyhotovena vždy jedna osnova.

Hospodaření v lesích je vlastník lesa povinen zajišťovat v součinnosti s odborným lesním hospodářem. Odborný lesní hospodář zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese podle zákona o lesích a právních předpisů vydaných k jeho provedení (§ 37 odst.1 lesního zákona). Ve správní působnosti MěÚ Frenštát pod Radhoštěm tuto službu zastávají ze zákona pracovníci organizace Lesy České republiky, s.p., a tuto jejich činnost hradí stát. Pro vlastníka lesa, který má zpracovanou osnovu, je tedy tato služba bezplatná.

Doručení oznámení o předávání lesní hospodářské osnovy veřejnou vyhláškou stanovuje prováděcí předpis k lesnímu zákonu, a to je vyhláška č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování, v § 17 odst.1, jak také stanoví § 25 odst.1 správního řádu.

Ing. Hana Dokoupilová
referent odboru životního prostředí

Naši jubilanti

V měsíci červenci oslaví svá životní jubilea tito občané:

Věra Seidlerová	90 let
Jiří Dobiáš	80 let
Františka Dudková	75 let
Věra Adámková	75 let
Milan Chovanec	70 let
Jana Škrblová	70 let

Všem jubilantům srdečně gratulujeme.

Beskydské trialy

Na Horečkách se nyní staví z financí Fondu Horečky terénní cyklistické trasy pro horská kola, které dostaly název Beskydské traily. Jedná se o jednosměrné trasy, které buduje obec Trojanovice a město Frenštát p. R. za dozoru odborníků z Rychlebských stezek. Vznikají tak dva 3,5 km dlouhé, hravé a velmi zábavné okruhy. Jedná se o pilotní projekt, který by měl být ochutnávkou terénní cyklistiky v Beskydech a je určen jak pro zkušené cyklisty tak pro rodiny s dětmi. Každoročně by se traily měly rozšiřovat směrem k vrcholu Velkého Javorníku, až vznikne cykloresort. O projekt má velký zájem Moravskoslezský kraj, který by rád na rozšíření resortu spolupracoval. Ohlas médií i lidí je veliký, ukazuje rostoucí zájem o pohyb v přírodě a o cyklistiku. Dokončení pilotních trailů je plánováno na polovinu srpna.

text a foto: Jiří Novotný

Reklama a inzerce

+420 777 605 888 info@bazenu.cz

Myslíte si, že nemůžete svému bazénu dopřát profesionální péči?

Není tomu tak!

údržba BAZÉNŮ

Dopřejte v létě svému bazénu profesionální péči a chemii s prvotřídní jakostí, za tu nejlepší cenu.

Nabízíme Vám

- Údržbu Vašeho bazénu
- Distribuci profi chemie
- Prodej kvalitního příslušenství
- PWS Nové Savo
- Návrh a montáž filtrační technologie
- Opravy a výměny bazénové fólie
- S.O.S. bazénovou pohotovost

údržba BAZÉNŮ **chemie do BAZÉNŮ**

dokonalou péči o Váš bazén najdete na

www.bazenu.cz

Prodej palivového dříví
buk + smrk
Trojanovice,
tel: 603 315 738

Dříví štípané: prostorové metry, špalky - rovnané smrk suchý - do vyprodání zásob. Možnost dovozu odběrateli

ZAHRADNICKÉ SLUŽBY
LOS&CUT

POSKYTUJEME : SEČENÍ ZAHRAD, POZEMKŮ, SVAHŮ
STŘÍHÁNÍ ŽIVÝCH PLOTŮ
SÁZENÍ STROMKŮ, ROSTLIN
SEZONNÍ PRÁCE
AJ.

OBJEDNÁVKY NA TEL. ČÍSLE : 604 162 551
702 287 884

WWW.LOSCUT.CZ

Akce v Trojanovicích a okolí

Kino Frenštát pod Radhoštěm
Tel. 556 835 098, 602 845 754. E mail: kino@mufrenstat.cz, www.facebook.com/KinoFrenstat.
Program na červenec 2014

Od úterý 8. do středy 9. července 2014 od 20:00 hodin
Chraň nás od zlého
USA, titulky, horor, nevhodný do 15 let, délka 112 minut, cena 140,- Kč, Falcon
Policista Ralph Sarchie se pouští do vyšetřování série podivných zločinů. Dává se dohromady s nekonvenčním knězem, odborníkem na vymítání, a společně bojují proti různým nočním běsům a démonickým posednutím.

Od pátku 11. do neděle 13. července 2014 od 18:00 hodin
Jak vycvičit draka 2
USA, dabing, animovaná dobrodružná komedie, přístupný bez omezení, délka 105 minut, cena 90,- Kč (děti) a 110,- Kč (dospělí), CinemArt
Škyťák a Bezzubka se vrací! Vesnice již přivykla přítomnosti draků a dokonce si vymysleli nový sport - dračí závody. Škyťák však se svým drakem raději zkoumá oblohu a neprobádaná území. Tak najde nejen jeskyni plnou divokých draků, ale i tajemného Dračího jezdce, což jej dovede doprostřed bitvy.

Od úterý 15. do středy 16. července 2014 od 20:00 hodin
Love Song
USA, titulky, romantická komedie, přístupný bez omezení, délka 104 minut, cena 110,- Kč, A-Company
Gretta s přítelem se stěhují do New Yorku, aby se stali slavnými muzikanty. Tam ji však její přítel kvůli sólovému kontraktu opustí. Ale osud tomu chtěl, aby během jednoho svého vystoupení potkala hudebního producenta, který je uchvácen jejím talentem.

Od pátku 18. do neděle 20. července 2014 od 18:00 hodin
Letadla 2: Hasiči a záchranáři
USA, dabing, animovaná dobrodružná komedie, přístupný bez omezení, délka 84 minut, cena 110,- Kč (děti) a 140,- Kč (dospělí), Falcon
Dobrodružství leteckého závodníka Práška pokračuje. Když se dozvídá, že jeho motor je poškozen a možná už nebude moci nikdy lítat, nevzdává se. Přidá se k odvážnému hasičskému týmu Kouřových skokanů a pomáhá bojovat s rozsáhlým lesním požárem.

Od pátku 18. do neděle 20. července 2014 od 20:00 hodin
Zejtra napořád
ČR/SR, romantická komedie, přístupný bez omezení, délka 98 minut, cena 140,- Kč, Falcon
Petr Kraus cestuje do Číny kvůli zakázkám, domlouvá si rande naslepo a každé ráno doufá, jako miliony jiných, že zítra přijde ten den, kdy se jeho život změní. Nakonec se vydává na cestu skrz republiku, aby získal nové přátele a uvědomil si, že se nedá žít bez těch starých.

Od úterý 22. do středy 23. července 2014 od 20:00 hodin
Úsvit planety opic
USA, titulky, akční sci-fi, nevhodný do 12 let, délka 130 minut, cena 120,- Kč, CinemArt
Národ geneticky vyvinutých lidoopů a skupinka lidí, která přežila epidemii smrtelného viru, po mnoha neshodách uzavře křehký mír. I přesto se však ocitají na pokraji války, která má rozhodnout, kdo bude dominantním druhem na planetě.

Od pátku 25. do neděle 27. července 2014 od 20:00 hodin
Díra u Hanušovic
ČR, komedie/drama, nepřístupný do 15 let, délka 102 minut, cena 120,- Kč, A-Company
Maruně hrozí, že zůstane na ocet. Je hospodská na malé vesnici, kde si vybrat chlapa je nadlidský výkon. Do toho se se sestrou Jarunou stará o panovačnou matku. Když však Jaruna popadne za pačesy první možnost odjet do Mnichova s postarším Němcem, nezbývá Maruně než doufat, že se stane zázrak.

Od úterý 29. do středy 30. července 2014 od 20:00 hodin
Hercules: The Thracian Wars
USA, titulky, akční/dobrodružný, nepřístupný do 15 let, délka 95 minut, cena 110,- Kč, Forum Film
Druhé zpracování mýtu o Herkulovi pro tento rok. V této verzi se Dwayn „The Rock“ Johnson vydá jako polobůh s nadlidskou silou splnit všechny jemu zadané a nebezpečné úkoly.

Ve čtvrtek 31. července 2014 od 20:00 hodin
Filmový klub: **Ostře sledované vlaky**
ČR/SR, komedie/drama, nevhodný do 12 let, délka 92 minut, cena 100,- Kč (FK 70,- Kč), AČFK
Oscarový snímek Jiřího Menzela natočený na motivy příběhu od Bohumila Hrabala.

Muzeum ve Frenštátě p. R. – výstavy a programy

130 LET POHORSKÉ JEDNOTY RADHOŠŤ
Dokumenty a artefakty mapující historii PJR
Vernisáž výstavy ve čtvrtek 17. července 2014 v 17.00 hodin ve výstavní síni Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.
Výstava potrvá do 7. září 2014

MALOVÁNÍ V MUZEU
Prázdninová akce pro děti a mládež
Účastníci se seznámí s uměleckými díly Albína Poláška, Břetislava Bartoše a Antonína Strnadla, na jejich základě pak vytvoří vlastní výtvarnou práci. Nejlepší práce budou vystaveny do konce prázdnin v prostorách muzea.
Ve středu 30. července 2014 v 14.00 hodin.
Podkroví Muzea ve Frenštátě p. R.
Vstupné: 30,- Kč

Otevírací doba:
úterý - pátek 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00
sobota a neděle 9.00 - 15.00
www.muzeumfrenstat.cz

Tělovýchovná jednota Trojanovice Bystré Vás srdečně zve na

47. ročník memoriálu Jiřího Jaškovského v kopané

12. července 2014 se začátkem v 8:00 na hřišti na Bystrém.
Exhibiční utkání žen Trojanovice - Štramberk.
Od 19:00 letní večer se skupinou Astmatic.
Vstupné 50 Kč.
Občerstvení zajištěno - guláš, klobásky, cukrovinky, ...

Akce v Trojanovicích a okolí

VYHRAJ VSTUPENKY NA HOREČKY FEST!

2 x 2 vstupenky zdarma získají ti,
kdo jako první správně odpoví na otázku:
Jaká barva bude vévodit amfiteátru na Horečkách během letošního Horečky festu?
odpovědi zasílejte na: obecni.noviny@trojanovice.cz

Projekt Vlak Lustig
Modlitba za Kateřinu Horovitzovou

Frenštátské vlakové nádraží bude **20. července 2014** hostit úspěšný divadelní projekt Vlak Lustig, který netradičně zpracovává literární předlohu spisovatele Arnošta Lustiga Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou.

Od **17. července 2014 je možno rezervovat místa**.

Vstupenky jsou neprodejné - vydávají se bezplatně. Vzhledem ke kapacitě hlediště si prosím rezervujte vstupenky co nejdříve. Po naplnění kapacity již nebude možné další diváky usadit.

Vstupenky budou vydávány na základě předchozí e-mailové, či telefonické rezervace na místě 30 minut před zahájením představení dle seznamu rezervací. Po usazení rezervací budou zbývající vstupenky rozdány všem ostatním divákům

Rezervace potvrzujte mailem: vlaklustig@seznam.cz
nebo na tel.: Vilém Matyáš mobil: +420 775 962 515

Program bohoslužeb v kapli sv.Cyrila a Metoděje na Radhošti.

20 14

5. 7. 2014 – sobota: Pouť sv.Cyrila a Metoděje: 9^{30}, 11^{00}, 14^{00}

SOBOTY	(bohoslužbu zajišťují :)
12. 7. 2014 - 11^{00}	farnosti: Velovice
19. 7. 2014 - 11^{00}	farnosti: Frenštát p.R.
26. 7. 2014 - 11^{00}	farnosti: Jeseník nad Odrou, Suchdol n.O., Vražné
2. 8. 2014 - 11^{00}	farnosti: Nový Jičín, Kunín, Šenov u N.J.
9. 8. 2014 - 11^{00}	farnosti: Lichnov u N.J., Vlčovice
16. 8. 2014 - 11^{00}	farnosti: Příbor, Hodslavice
23. 8. 2014 - 11^{00}	farnosti: Frenštát p.R.
30. 8. 2014 - 11^{00}	farnosti: Pouť „ Bečev" (Kopřivnice)
6. 9. 2014 - 11^{00}	farnosti: Frenštát p.R.
13. 9. 2014 - 11^{00}	*výročí posvěcení kaple:* Frenštát p.R.
20. 9. 2014 - 11^{00}	farnosti: Frenštát p.R.
28. 9. 2014 - 13^{00}	Pouť „ Betlém Nenarozených o.s."

SBÍRKY PŘI VŠECH BOHOSLUŽBÁCH BUDOU POUŽITY NA OPRAVU KAPLE.

K bohoslužbám srdečně zvou : Duchovní správa Frenštát p.R. a Matice Radhošťská.

UPOZORNĚNÍ ! - Během bohoslužeb se prohlídka kaple nekoná !

Sbor dobrovolných hasičů Trojanovice
vás srdečně zve na

LETNÍ VEČER

19.7.2014 od 20:00hod.

se skupinou

ARRION

vstupné:40,-Kč

Akce v Trojanovicích a okolí

Malé ohlédnutí za kácením máje

Když jsme letos v naší části obce po dlouhých letech postavili u zvoničky máj, slíbili jsme si, že jej také společně pokácíme. Předběžně se určil i termín na poslední květnový pátek, ale byl podmíněn počasím. A věru nebylo to počasí na konci května nic moc. Ale nakonec jsme to riskli a dali kácení zelenou. Nevěděli jsme, kolik sousedů se sejde, atrakce s čarodějnickým rejem jako při jeho stavění se již neplánovala a propagace byla zase jako vždy jen ústní.

Když to tedy v pátek 30. 5. propuklo, sousedé a známí se pomalu scházeli, máj čekal na svůj osud a bránil jej pouze modrý králíček Azurit, kterého snad poslaly ty nešťastné čarodějky. Ale neubránil. Máj padl k zemi, pokořen ruční pilou snad ještě z doby první republiky, mašle a fábory byly uchváceny a propukla volná zábava. Plánovali jsme opéct buřty a trochu poklábosit, a protože u frekventované cesty a blízko vyschlé dřevěné zvoničky by ten oheň asi nebyl moc bezpečný, rozdělali jsme jej u nás na zahradě, která je v sousedství. Každý měl tedy svého buřta, další občerstvení se také doneslo, a když jsem po chvíli všechny účastníky spočítal, dospěl jsem k číslu 61. Neuvěřitelné!

Čas při opékání a konzumaci příjemně plynul, počasí se drželo a tak nás nerozehnala ani tma. Když pak oheň dohořel a zásoby došly, sousedé se pomalu rozcházeli, ale mnozí z nich dál dlouho debatovali v menších skupinkách po okolí. Ohlasy na toto naše setkání byly veskrze příznivé, a tak doufám, že se při podobné příležitosti zase setkáme – nejpozději při vítání nového roku.

text a foto: Václav Kristl

Tajemství z kostelní věže

Před prázdninami jsme se rozhodli využít ještě poslední šanci zajít si společně se třídou na výstavu do muzea, která byla věnována dokumentům nalezeným ve věži při rekonstrukci kostela sv. Jana Křtitele ve Frenštátě p. R. Po vřelém přijetí jsme společně se spolužáky byli vyzváni, abychom si zahráli na detektivy a nalezli odpovědi na otázky, které se vztahovaly právě ke kostelní věži. K zhlédnutí bylo mnoho zajímavých dokumentů, peněz, kterými se platilo skoro před více než sto lety, jízdenky, zachovalé fotografie a mnohé další zajímavosti.

kolektiv žáků 5. třídy

Stříbrné jubileum

Před 25 lety 7. července 1989 byla veřejnosti zpřístupněna Pamětní síň bratří Strnadlů a Jana Knebla. Tehdejší předseda Místního národního výboru v Trojanovicích František Ondryáš ve svém projevu zdůraznil význam tohoto díla pro kulturní život v obci. Poděkoval všem občanům, kteří na stavbě pracovali, rodinným příslušníkům bratří Strnadlů i synovi Jana Knebla za poskytnuté dokumenty i umělecká díla pro jednotlivé expozice, které dle návrhu odborníků vytvořil pan Vasil Leščišin.

Po 25 letech je původní expozice stále aktuální a v dobrém stavu. V roce 1998 byl areál doplněn o zvoničku a v roce 2003 o srub, který byl postaven nad sklepem z roku 1989.

Expozice věnovaná dějinám obce byla doplněna panely o vystěhovalectví do Texasu a na Nový Zéland.

Tuzemští i zahraniční návštěvníci se pochvalně vyjadřují o celém areálu. V poslední době toto místo stále více využívají mladí lidé k uzavření manželství a sbor pro občanské záležitosti sem přesunul vítání občánků i setkání s jubilanty.

Na závěr chci nejen za sebe, ale také za naše občany ocenit tehdejší vedení obce za tento významný kulturní počin.

Vzpomínám si, že návrh na realizaci stavby přednesl na veřejném zasedání MNV člen rady Otakar Jurek. Finance zajistil předseda finanční komise František Gajdušek (1 mil. Kčs).

Stavby projektovali Ing. arch. Aleš Krkoška a Ing. arch. Aleš Jílek.

text a foto: Drahomír Strnadel

Vzpomínka

Na valné hromadě Matice Radhošťské, která se konala 7. června 2014 na Radhošti, přečetl pan Jan Tichavský následující text:

Dovolte mně, abych tak jako před 20 lety, kdy jsem zahajoval ustavující schůzi obnovené Matice Radhošťské, která se konala 16. července 1994 v hotelu Radegast, vás všechny pozdravil a poděkoval všem, kteří se těch 20 roků se starali o obnovu a údržbu kaple.

Současně bych chtěl připomenout rok 1968, kdy skupina obětavých občanů z celého okolí pod záštitou Lidové strany z Trojanovic se ujala oprav zcela zanedbané kaple a zvonice. Tehdy hrozilo propadnutí zvonu a všech podlah ve zvonici. Plechová krytina na kapli, která nebyla po mnoho let natíraná, měla několik děr. Šindel rovněž nebyl téměř 30 roků natírán. Mnoho tisíc šindelů muselo být vyměněno a ty nám darovali občané z Velkých Karlovic nebo jsme je lacině koupili v okolí této obce. Všechny práce jsme prováděli zdarma, jen na některé klempířské práce jsme pozvali řemeslníky. První roky práce vedl pan učitel Karlsedl z Příbora a potom pan Halamíček z Trojanovic. Chci vám to v krátkosti připomenout, protože si myslím, že bez těchto lidí, kteří již z 90 procent nejsou mezi námi, by nebylo co v roce 1994 obnovovat. Prosím vás, abychom se za ně a za zemřelé členy obnovené Matice Radhošťské pomodlili. Ještě bych rád připomněl první bod stanov Matice Radhošťské: Pomáhat, šířit a hlásit světlo křesťanské víry v současné době.

text: Jan Tichavský
foto: Pavel Káňa

Přišel nejen prezident

Na Frenštátskou muzejní noc 2014 se dostavil nejen prezident T. G. Masaryk (v podání Petra Poštulky), aby povyprávěl o své návštěvě Beskyd v roce 1928, ale kromě něj i téměř 270 návštěvníků. Jejich zájem nás mile potěšil, neboť potvrdil, že podtitul letošní muzejní noci „Muzeum je místo, které žije!“ není jen pouhým reklamním sloganem.

Motto jsme nezvolili náhodou. V představách mnohých lidí je muzeum cosi přežitého, místo, kde na exponáty padá tiše prach. Chtěli jsme ukázat, že to není pravda, že muzeem může zaznívat dětský smích či tóny jazzové hudby. A nejen to. Snažili jsme se ukázat, že obsahy jednotlivých expozic jsou natolik inspirující, že se mohou stát námětem pro drobné divadelní skeče. A tak s pomocí členů Amatérské divadelní společnosti Waterloo jsme si mohli vyslechnout lamentace frenštátských měšťanů na útrapy třicetileté války, stali jsme se svědky divadelní zkoušky místních Sokolů v roce 1912, zaposlouchali se do zpěvu lidových písní, sledovali jsme osudy emigrantů do Ameriky a spolu s krtkem zrekapitulovali, jak se ze lnu dělá plátno.

Také hudební pásmo, které následovalo, korespondovalo s obsahem muzejních sbírek. Ostravský komorní sbor Canticum Novum s duchovními písněmi a madrigaly upomínal na nejstarší historii města. Swingtime Band Martina Svobody propojil – podobně jako expozice Tam za mořem - Frenštát p. R. s Amerikou a hudební seskupení LAM Trio navodilo atmosféru poválečných let.

Ti, kdo vydrželi až do konce (a to bylo hrubým odhadem přes 50 lidí) si v potemnělých prostorách muzea během noční prohlídky vyslechli morytáty v podání Evy Porubové či lupičské historky vážící se k regionu.

Frenštátská muzejní noc ukázala, že muzeum je místo, kde může být živo. A my doufáme, že tomu tak bude nejen o muzejních nocích, ale i během roku při nejrůznějších akcích, které pro veřejnost pořádáme.

Více na: http://www.muzeumnj.cz/muzeum-ve-frenstate-pod-radhostem/aktualni-akce-3/

Martin Trubač
foto: Martin Buryan

Festivalový areál bude letos zase větší

Troufáme si říci, že festivalový areál Horečky festu patří k těm nejhezčím v republice. Jednak jsme už pěkných pár fesťáků také obrazili, ale především nám to říkají sami účinkující. Kryštof Michal, Matěj Ruppert, Kamil Střihavka anebo Honza Budař, ti všichni byli doslova uneseni prostředím Horeček. No a Vašek Koubek loni pronesl památnou větu: „Jé, tady je to hezký, no jo, vono je to trochu vejš, ale alespoň nejde slyšet dole kravál a hele, tady máte ještě další louku a pódium, no a k tomu ten skokanskej můstek, ježíš, tady je to hezký."

Stejně jako loni, bude náš hezký festivalový areál rozdělen do několika sektorů. Amfiteátr na Horečkách se letos zbarví do oranžové, tedy barvy jednoho z generálních partnerů, a bude zde stát Continental stage. Přilehlá louka se zabarví domodra a bude jí vévodit Siemens stage. Na parkovišti u restaurace Rekovice vyroste třetí pódium a pozor, nebude chybět ani taneční stan. Úplnou novinkou bude festivalový kemp. Pro návštěvníky festivalu, kteří přijeli z větší dálky anebo budou chtít vydržet až do konce, jsme se rozhodli vyčlenit část louky naproti restauraci Rekovice pro stany zdarma! Stejně jako vloni bude celý festivalový areál střežen bezpečnostní agenturou a pořadateli.

Letos jsme se rozhodli oživit program Horečky festu 2014 o nové formy živého umění. Můžete se těšit na kluky z výtvarné skupiny Sprayart34, na hudební a taneční dílny, na dětský koutek a také na velké divadelníky. Ti se budou po festivalovém areálu pohybovat na chůdách a na vás budou shlížet z několikametrové výšky. Na náš festival totiž dorazí Divadlo Kvelb z Českých Budějovic se svým veleúspěšným představením „Černá rodinka".

Festival Horečky fest startuje 12. července 2014 ve 12 hodin v amfiteátru na Horečkách. Vstupenky jsou už nyní v prodeji na 16 předprodejních místech. Cena v předprodeji je příjemných 220 Kč, na místě 250 Kč. Vstupenka pro pět osob je za cenu 1000 Kč. Děti do 12 let za doprovodu rodičů s platnou vstupenkou mají vstup zdarma.

Festival letos spustil také zbrusu nový web www.horeckyfest.cz, na kterém najdete veškeré informace k festivalu.

Horečky fest bude letos hostit celou řadu velkých hudebních jmen - Anna K, Blue Effect, Peter Bič Project, Vilém Čok, Citron, Tatroska, Legendy se vrací, Shadow Quartet a spousty dalších.

Zuzana Kalinová,
Městské kulturní středisko Frenštát p. R.

Svátek dřeva

Zápolení dřevorubců, prezentace lesní a zahradní techniky, lidová řemesla a řezbáři - to vše a ještě mnohem více nabídne 2. srpna 2014 festival **Svátek dřeva**. Ten se koná třetím rokem v amfiteátru na Horečkách a přilehlém okolí. Opět bude připravena soutěž v pěti dřevorubeckých disciplínách, na kterou osobně dohlíží mistr republiky v práci s motorovou pilou Jiří Vorlíček.

Po loňském úspěchu se diváci mohou těšit také na kluky z Timbersportu a jejich skvělou exhibici v dřevorubeckém sportu. Na závěr celého dne vysoupí František Nedvěd & Tie Break. Vstup na tuto akci je zcela zdarma.

MěKS Frenštát p. R.

Akce v Trojanovicích a okolí

Obec Trojanovice
srdečně zve na
POŽEHNÁNÍ NOVÉHO ZVONU
v Trojanovicích Pod Javorníkem,
které se uskuteční
v sobotu 26. 7. 2014 v 15 hodin.

Co vám v jiném jazykovém kurzu neřeknou: Nebojte se cizích jazyků!

Se vstupem zahraničních firem do naší země se výrazně rozšiřují možnosti získání zaměstnání, ale zároveň se zvyšují i nároky na jazykovou vybavenost. Netýká se to jen pracovníků, kteří jsou u těchto firem zaměstnáni. Cizinci jsou prostě součástí našeho života. A co vy? Patříte taky mezi ty, kteří se rozhovoru s cizinci snaží vyhnout?

Je pravda, že to může být trochu „strašák“, protože zvládnutí cizího jazyka na komunikativní úrovni není otázkou pár týdnů ani měsíců, ale přinejmenším dvou a více let. Neexistuje „zázračný trychtýř“, který vám vše nalije do hlavy a začnete plynule mluvit. Ani heslo Ivana Mládka „Učení cizích jazyků je jen pro ty chudáky, co nemají na tlumočníka“ nám na sebevědomí moc nepřidá. Komu se chce s sebou stále tahat dalšího chlapa, aby si mohl popovídat se šéfem, kolegou nebo kolemjdoucím cizincem?

Zároveň je však nutné říct, že se spousta lidí bojí cizích jazyků jen díky mýtům o tom, kdo se „může“ a kdo „nemůže“ cizímu jazyku naučit. Jako například, že na cizí jazyky musíte mít buňky, musíte mít hudební sluch, musíte strávit alespoň rok v zahraničí apod. Nebudu tyto mýty vyvracet, není na to v tomto článku prostor, snad někdy jindy. Raději se vás pokusím povzbudit několika informacemi, které se v normální jazykové škole nedozvíte. Sdělím vám je proto, že vám mohou pomoci podívat se na tohoto „strašáka“ z příjemnější stránky.

1) **Jazyky nejsou jen pro vysokoškoláky.** Mezi lety 1968 a 1989 mnoho lidí uteklo do zahraničí a nebyly to jen skvělé mozky, které u nás nenašly uplatnění, ale i naprosto obyčejní lidé. A naučili se všichni. Většinou anglicky nebo německy. Proč? Protože byli s jazykem pořád v kontaktu a prostředí je nutilo. Dnes nám tento kontakt a prostředí zajistí zaměstnavatel, televize, ale i restaurace, ulice, prostě cizinců a příležitostí k procvičení jazyka je u nás hodně.

2) **„I ta nejdelší cesta začíná prvním krokem,“** říká jedno čínské přísloví. I zvládnutí angličtiny nebo němčiny začíná prvním slovem či krátkou větou. Krok za krokem. Neučíme se na zkoušku na vysoké škole nebo k maturitě. Učíme se komunikační prostředek.

3) **Čas hraje pro vás**. Jazyk se nedá zvládnout přes noc, ale musí se dostat do krve. Proto je třeba se učit po malých dávkách, zato však často. Podívejme se na to z matematického hlediska, abychom si ukázali, co lze zvládnout za dva roky. K úspěšné komunikaci potřebujete asi 2000 slov. To je ostatně i minimální znalost pro absolvování základní státní jazykové zkoušky. Jsme schopni se naučit za den 5 slov? Komu se dere na jazyk odpověď „Ne“, měl by zvážit návštěvu psychologa kvůli nízkému sebevědomí. Kolik to bude za týden, měsíc nebo rok, když si dáme v neděli volno?

Za týden	30 slov
Za měsíc	120 slov
Za rok	1500 slov
Za dva roky	3000 slov

S koeficientem zapomínání to máme v pohodě na základní státnici.

4) **Jsou věty, které jdou do hlavy samy**. Zvláště, když vám něco připomenou. Schválně zkuste doplnit známé hlášky: (správné doplnění najdete na konci článku)

a) Marečku, ….....

b) Přesvědčíme se, zda je přítomen hliník.

– ….....

c) Hujer, běžte si po svejch.

–.....

Takovéto „profláklé“ věty najdete v každém jazyce a velmi snadno vám rozšíří vaši databázi slov či vět.

5) **Dělání chyb je přínosem**. Celý školní život jsme za chyby dostávali špatné známky. U jazyků je to jinak. Kdo dělá chyby, je opravován lektorem. Kdo je opravován, více mluví. Kdo více mluví, více se naučí.

Všech těchto principů a mnoha dalších se při moderní výuce jazyků využívá. Jak? To se vám pokusím přiblížit v příštích číslech.

Odpovědi k bodu 4: a) podejte mi pero. b) Hliník se odstěhoval do Humpolce. c) Hujer, metelesku blesku.

Stanislav Blažek
BUBO-jazykový klub

Jó, kdyby to šlo tak snadno...

130 let beskydské turistiky

foto: Martin Buryan

V letošním roce slaví Pohorská jednota Radhošť 130 let své existence. Současný návštěvník Beskyd, který navštíví Pustevny, zapózuje u sochy Radegasta či z vrcholu Velkého Javorníku obdivuje krásu zdejší krajiny, si často ani neuvědomuje, že na počátku toho všeho stál nápad a úsilí desítek obětavců, kteří se v polovině osmdesátých let 19. století rozhodli *„návštěvu hor a zajímavých krajin moravsko-valašských usnadňovati, lásku k nim pěstovati a k vědeckému prozkoumání Valašska přispívati.“*

Ve snaze uchránit zdejší část Beskyd od vlivu konkurenčního německého Beskidenvereinu, odkupují pozemky na Pustevnách a budují první útulny. Pořádají výlety, značí turistické trasy, všemožně usilují zatraktivnit zdánlivě zastrčený kout Moravy. Jsou natolik úspěšní, že pro svou myšlenku získávají podporu po celé Moravě, v Praze i Bratislavě. Předseda Klubu českých turistů Vojta Náprstek v roce 1885 na adresu Pohorské jednoty Radhošť napsal, že je *„starší a zkušenější“* a doufá, že jim bude *„v počátcích radou nápomocna.“*

Pokud máte zájem nahlédnout do historie onoho úspěšného podniku, který se zrodil z nadšení a odhodlání místních občanů, zveme vás na výstavu 130 let Pohorské jednoty Radhošť. Fotografie, dokumenty, pamětní knihy, odznaky, drobné artefakty i umělecké předměty vážící se k činnosti spolku – to vše můžete spatřit ve výstavní síni Muzea ve Frenštátě p. R. od 17. července do 7. září 2014. Vstupné: 30,- Kč dospělí, 10,- Kč děti a senioři.

Pro děti a mládež, kteří rádi kreslí a malují, jsme připravili ve středu 30. července 2014 ve 14 hodin prázdninovou akci Malujeme v muzeu. Během ní se účastníci seznámí s výtvarnými díly významných umělců. Poté se prostory podkroví na chvíli promění v umělecký ateliér, kde si sami vytvoří vlastní výtvarné dílko. Všechny účastníky čeká sladká odměna, nejlepší práce budou po zbytek prázdnin vystaveny v prostorách muzea. Zbývá jen dodat, že výtvarné pomůcky zajistí muzeum, vstupné je 30,- Kč.

text a foto: Martin Trubač

Zážitky veterináře: Očička jako dva černé korálky

Jak jsem se již dříve zmínil, u své veterinární ordinace mám prodejnu chovatelských, hospodářských a včelařských potřeb. V prvních letech jsme v obchodě pro chovatele prodávali i živá zvířata. Od hlodavců všeho druhu, přes sklípkany, hady, ještěrky a želvy až po exotické ptáky.

Vést obchod se zvířaty bylo často docela dobrodružné. Nejvíc napětí jsme si užili vždycky, když jsme po ránu zjistili, že nám přes noc nějaké „zboží“ uteklo.

Dostal-li se na svobodu křeček, tak to ještě šlo, většinou se prokousal do nejbližšího pytle s psími granulemi a tam se přežral do bezvědomí. Horší situace nastávaly, když uprchlo něco exotičtějšího.

Nikdy nezapomenu, jak se v našem obchodě starší korpulentní paní prohrabovala v koši s psími hračkami a vytáhla velkého chlupatého sklípkana, který se jí něžně ovinul mezi prsty.

Tak šílený jekot si nedovedete představit.... Její srdce ten šok naštěstí vydrželo, ale nepřál bych vám slyšet, co všechno na nás řvala....

S pavouky vůbec byla legrace. Chovatelé nám často vyprávěli o životě svých svěřenců a co se pavouků týká, nejvíc mi v paměti utkvěla příhoda pána, který k nám chodil kupoval cvrčky pro svého mladého sklípkana. Než sklípkan cvrčka strávil a dostal hlad trvalo klidně i několik týdnů, protože pavouci jsou na chov a krmení velmi nenároční. Jednou se pavoukův pán vrátil z dovolené a uvědomil si, že sklípkanovi už dlouho nepřinesl žádné jídlo.

„Neboj,“ uklidňoval chlupatého členovce, „zítra ti přinesu pořádného cvrčka.“

Na záchodě si všiml malého pavoučka, soukajícího si v rohu svou pavučinku.

„Hele, jídlo!“ zaradoval se chovatel, chňapl ubohého pavoukovce a šup s ním ke sklípkanovi do terária. „Dobrou chuť, Alfréde,“ popřál svému miláčkovi a šel si v klidu lehnout.

„Ráno přijdu k teráriu, doktore,“ vyprávěl mi chovatel sklípkana, „a co nevidím. Uprostřed sedí záchodový pavouk a motá si do pavučiny mého mrtvého Alfréda!“

K tomu chci jen připodotknout, že nebohého sklípkana koupil ten nešťastník v našem obchodě za pět set korun. Škoda, že si Alfréd nepočkal na cvrčka...

Ovládán bláhovou představou, že tak nalákám klienty, měl jsem v prvních letech živnosti jednu z výloh upravenou jako terárium pro hroznýše. Nepřilákal jsem však klienty, ale zvědavce a takzvané ochránce přírody, kteří vždy, když jsme hadovi dali do terária oběd ve formě živého mláděte morčete, oblehli výklad a lačně vyčkávali, až hroznýš morče uškrtí a spolyká.

A těch komentářů, co jsme museli vyslechnout!

„Teda, to jsou lidi, takhle tam hodit chudáčka morče! Vždyť mu ten had něco udělá!“

„No, zatím mu nic nedělá, jenom na něj hledí!“

„No právě, tak ať si pospíší, mně jede za chvilku autobus!“

Nebo:

„Podívej, Tomášku, na toho ošklivého hada. Místo aby si s tím roztomilým morčátkem hrál, tak ho žere.“

„Jé, mami, já chci hada!“

„Ale Tomášku, vždyť máš doma morčátko!“

„No právě!“

No prostě, kvůli teráriu za výlohou nás všichni kritizovali za nedostatek lidskosti a taktu, že pohoršujeme nevinné kolemjdoucí výjevy ze života plazů a hlodavců a podobně. Zajímavé ale bylo, že když jsme krmili hada, nikdo od výlohy neodešel, všichni vytrvali až do chvíle, než byl nebohý hlodavec zcela pozřen.

Jsem si jist, že mezi zvědavci před výlohou nikdy nestál ani jeden skutečný chovatel hadů. Tito lidé byli velmi seriózní a rozuměli řádu přírody a vládla mezi nimi velká soudržnost a kolegialita. Svým svěřencům se vždy snažili připravit prostředí a terárium co nejpřirozenější a na korunu při tom nehleděli. Proto jsem se také za svou kariéru se skutečně nemocným plazem setkal jen málokdy.

Nejvíc mi v paměti utkvěl případ záhadné nemoci krajty písmenkové.

„Já to nechápu, pane doktore,“ hořekoval ztrápený chovatel, „starám se o ni dobře, pravidelně ji krmím, hlídám vlhkost a teplotu v teráriu, udržuji ji v čistotě a podívejte.....“

Pohlédl jsem do krabice a spatřil apatického, značně vyhublého hada. Pohladil jsem ho. Měl suchou a vrásčitou kůži.

„Jak často ho krmíte?“ obrátil jsem se na chovatele.

„Jednou za čtrnáct dní. Naposledy dostal myš včera. Vždyť sám víte, že jsem ji tady kupoval.“

„Máte pravdu, já vás z ničeho nepodezírám. Ale ten had vypadá, jako by nežral celé měsíce.“

„Že jo? A přitom těch myší, co už dostal!“

V obchodě cinkl zvonek u dveří. Do obchodu vkráčela mladá zrzka.

„Dobrý den. Za kolik vykupujete myší mláďata?“

„Pět korun za jedno.“

„Jenom?“

„Jenom.“

Slečna odešla s třiceti korunami a já se vrátil k vyhublé krajtě.

Naordinoval jsem léčivou lázeň a mladou myš a požádal chovatele, ať se za týden ukážou.

„Kdyby se to nelepšilo, přijďte co nejdřív.“

Už jsem zavíral obchod, když se k nám ještě stavila asi desetiletá dívenka, naše pravidelná dodavatelka myšátek.

„Zase máš jenom jednu myšku?“ podivil jsem se. „To si moc nevyděláš.“

„To nevadí,“ zamumlala holka, vzala pětikorunu a odešla.

Ráno už mne čekal před ordinací pán s krajtou.

„Žádné zlepšení?“

„Řekl bych, že je to horší.“ Chovatel položil krabici s hadem na stůl. „A přitom včera sežrala myš.“

Stál jsem u výlohy, hleděl do ulice a přemýšlel nad tajemnou hadí chorobou. Před ordinací stálo auto. Apaticky jsem ho přejel pohledem. Zarazil jsem se, znovu se zadíval a pořádně zaostřil.

„To červené auto je vaše?“

„Jo,jo.“

„A ta dívka v autě?“

„To je dcera, vezu ji pak do školy.“

Pomalu jsem se obrátil: „Právě jsem odhalil záhadu mizející myši, milý Watsone!“

Jak jste, milí čtenáři, jistě správně uhodli, v autě seděla dívka, která mi každých čtrnáct dnů nosila na prodej vždy jen jednu myšku.

Jako zdůvodnění své snahy o úplné vyhladovění otcova plaza s následkem brzkého úhynu uvedla (poté co jsem zklidnil jejího otce a počkali jsme, až se vydýchá....):

„Když ta myška byla tak roztomilá a tak hezky na mně hleděla a měla očička jako dva korálky.....“

Chudák had. Málem zahynul na nedostatek roztomilosti...

MVDr. Zdeněk Lysý
foto z archivu autora

Badmintonový turnaj

Dne 2. června se konal badmintonový turnaj. Badmintonový turnaj začal v 8 a končil ve 12:30 hodin. Sešlo se hodně žáků, kteří se velmi těšili. Mohli jsme si vybrat, jaký druh hry chceme hrát. Měli jsme na výběr: o nejlepší/ho badmintonist(k)u (dvouhry) nebo čtyřhru. Ve čtyřhře se hrálo do sedmi bodů, ale ve hře o nejlepší/ho badmintonist(k)u do desíti bodů. Jakmile se dohrálo, tak se začalo vyhodnocovat. Všichni, co se zúčastnili, dostali něco k snědku. Potom se začaly vyhodnocovat čtyřhry. V kategorii 2. až 3. třída byli na prvním místě Jakub Zeman a Ondřej Kytka, na druhé místo se probojovali Štěpán Válek a Matěj Genzer a na krásném třetím místě se umístili Prokop Čech a Marek Strnadel. V kategorii 4. a 5. třída byly jen o jeden jediný bod lepší, a tím

pádem první, Kateřina Červenková a Patricie Bartošová, na druhém místě byli David Přadka a Rostislav Válek a na krásném vybojovaném třetím místě se umístili Tomáš Dolák a jeho parťák Denis Kutěj. O titul „nejlepšího badmintonisty školy“ hrál a byl na prvním místě Tomáš Dolák. Na krásném druhém místě byl David Přadka a na třetím místě se umístil Erik Výborný. „Nejlepší badmintonistkou školy“ je Kateřina Červenková, na druhém místě se umístila Aneta Tichavská a na překrásném třetím místě skončila Patricie Bartošová. Turnaj se velmi vydařil a všichni se těší na příští rok, kromě páťáků, kteří si už nezahrají.

Kateřina Červenková a Patricie Bartošová, 5. ročník

Zlatá tretra

Dne 16. 6. se konala v Ostravě Zlatá tretra pro žáky 5. ročníků ZŠ. Této akce se z naší školy účastnilo celkem 11 dětí. Cesta do Ostravy probíhala v poklidu a my jsme si krátili cestu v hasičském voze různými hrami a vylomeninami. Všichni jsme se moc těšili na disciplíny, které nás čekají a hlavně na slavné atlety, které tam potkáme. Stadión blízko Vítkovic je nádherný a sjelo se zde mnoho škol z okolí a dokonce i z Polska. Kolem půl desáté vše vypuklo, přivítal nás Jan Železný a my jsme se pustili do plnění disciplín. První naší disciplínou byl hod raketkou, poté skok z místa, hod medicinbálem, štafeta přes překážky a opičí dráha. Jakmile jsme všechny disciplíny splnili, tak jsme se občerstvili v bufetu a čekali na celkové výsledky. Nakonec jsme skončili patnáctí, ale nám to nevadilo. Hlavně, že jsme se zúčastnili. Za odměnu každá škola dostala volné vstupenky na Zlatou tretru, která se konala den poté. Po vyhlášení jsme se ještě chvíli zdrželi a počkali jsme si na autogramiádu některých významných atletů.

Viktorie Kopřivová 5. třída

Ukončení florbalové sezóny

Další školní rok je za námi a s ním nadešel konec volnočasových aktivit pořádaných školou pro její žáky. Žáci florbalového kroužku měli možnost poměřit a zúročit své schopnosti a dovednosti v závěrečném florbalovém turnaji, který proběhl 26. 5. a 30. 5. v tělocvičně místní školy. Turnaje se zúčastnilo celkem sedm týmů, čítající žáky z prvních až pátých tříd. Žáci z mladších ročníků odehráli své souboje v pondělí a starší v pátek odpoledne. Souboje o nejlepší místa byly v tomto turnaji velice vyrovnané. Hráči bojovali o každý míček a snažili se skórovat. Mnohé hráče přišla podpořit široká fandící obsada z řad rodinných příslušníků a spolužáků. Oba turnaje se nesly v duchu fair play a sportovní nálady. Boje byly vyrovnané, nejlepší místa vybojována a sladké ceny rozdány.

Přeji všem hráčům pohodové prázdniny plné sportovních aktivit! Budeme se opět potkávat od října ve florbalovém kroužku.

text a foto: Micheala Manová

Korálkový náramek

Ve čtvrtek 29. 5. 2014 proběhlo ve škole korálkování. Pod vedením slečny Silvy Šubařové z Astry si děti udělaly náramek z drobných korálků a ti, kteří byli rychlejší a šikovnější, si ještě k náramku udělali naušnice. Děti tvořily výrobky převážně pro maminky a babičky.

Kateřina Segečová

Recyklohraní

Program Recyklohraní nejenže vzdělává a motivuje naše žáky v oblasti ekologie, ale přináší také možnost přímo přispět ochraně životního prostředí. Žáci v rámci projektu odevzdávají k recyklaci vysloužilé spotřebiče. Nyní můžeme přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci ušetřili životnímu prostředí. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci vytříděných elektrozařízení. Díky Recyklohraní ušetřila naše škola životnímu prostředí řadu surovin. Naši žáci odevzdali 6 televizí, 2 monitory a 78 kg drobného elektra. Tím jsme ušetřili 3,1 MWh elektřiny, 157,86 litrů ropy, 13,49 m3 vody a 0,11 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 0,67 tun CO2 ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 2,68 tuny.

Kateřina Segečová

Zazvonil zvonec a … školního roku je konec

Poslední červnové dny už někteří školáci trávili se svými blízkými na letní dovolené a ti ostatní školou povinní už nedočkavě vyhlíželi konec školního roku.

Učitelé k hodnocení žáků použili všechny stupně, kromě toho nejvíce obávaného – nedostatečný, který se neobjevil na žádném vysvědčení. Byla udělena tři napomenutí a jedna důtka třídního učitele, ale na druhou stranu s hodnocením své školní práce si někteří žáci odnášejí i pochvaly za reprezentaci školy či vzorné plnění školních povinností – Babincová Pavlína, Husová Dorota, Káňová Barbora, Válek Štěpán, Křenek Matty, Dobiáš Matěj, Válek Rostislav a Novotný Jakub.

Své vysvědčení si odnáší celkem 137 žáků, kteří během druhého pololetí zameškali 4 880, což je zaokrouhleno 36 vyučovacích hodin na jednoho žáka.

Byla ukončena soutěž ve sběru starého papíru, kterého jsme v tomto období nasbírali 1 845 kg. Mezi nejlepší „sběrače“ patří Petr Kostelník, který nasbíral 499 kg a Marek Kotrba se 170 kg starého papíru. Finanční částka za sběr byla použita částečně na odměny pro všechny žáky, kteří se do sběrové akce zapojili, a část peněz byla poskytnuta žákům na vstupné na přehlídku dravých ptáků, která se uskutečnila začátkem měsíce května.

Během prázdnin budou v budově školy probíhat rekonstrukce toalet ve staré části budovy, podlahy v jídelně školy a v nové části budovy školy proběhne rekonstrukce elektrorozvodů.

Před námi jsou dva letní měsíce, které jsou pro žáky prázdninové a tudíž nejkrásnější v roce. Žákům přeji, aby ty letošní prázdniny prožili alespoň částečně podle svých představ a v září se vrátili do školních lavic zdraví a se spoustou báječných zážitků.

Všem zaměstnancům bych chtěla poděkovat za jejich celoroční obětavou namáhavou práci a popřát jim klidnou dovolenou k načerpání nových sil do dalšího školního roku.

Soňa Bunčková, ředitelka školy

Máme rádi zvířata

Dovolte mi podělit se s vámi o velmi zajímavou zkušenost. Před nedávnem jsem svým žáčkům v 2. třídě zadala jako domácí úkol „Popis zvířete“. Kladla jsem jim na srdce, že nejlépe takového, které mají doma a dobře ho znají a ví, jak vypadá, protože je potom jednodušší zvíře popsat. Děti to vzaly po svém a doslova a tak se mi v den, kdy jsme měli popis přede všemi číst a hodnotit, začali trousit do třídy děti a rodiče a králíček, 3 týdenní štěně, hned dvě želvy – suchozemská a vodní a dokonce i pravý nefalšovaný kohout!!! Obdivuji ochotu a odvahu rodičů, kteří dovolili svým ratolestem do školy mazlíčky přinést a tímto jim velmi děkuji. Naše hodina českého jazyka tak získala naprosto jiný rozměr. Přálo nám počasí a tak jsme se s celým zvěřincem (a teď nemám na mysli své žáčky) přesunuli na školní hřiště, kde děti četly připravené popisy a hlavně měly možnost prohlédnout si, prozkoumat a porovnat jednotlivá zvířata. Zopakovali jsme si i učivo prvouky o hospodářských zvířatech, domácích ptácích a zvířecích rodinách a názorně viděli, čím se liší savci a ptáci. Musím všechny moc pochválit, děti se pořád něco ptaly „páníčků“ a ti zasvěceně odpovídali. Bylo vidět, že to všechny zajímá a baví.

text a foto: Lenka Mužíková

„Pracovky“ trochu jinak

„Pracovky“, jak mezi sebou děti i učitelé běžně říkají pracovním činnostem, je předmět, ve kterém se očekává, že děti budou pracovat rukama. Takže se stříhá, lepí, skládá, vyšívá, pěstuje, zahradničí a podobně. My jsme to ale tentokrát pojali trochu jinak.

Když jsem měla probírat se žáky 4. třídy montážní a demontážní práce na kole, řekla jsem si, že to raději nechám na odborníkovi. A protože v Trojanovicích takového odborníka máme, oslovila jsem majitele firmy Cyklosport Prašivka, zda by byl ochotný ukázat nám, jak na to. A že je to odborník na slovo vzatý a navíc velmi vstřícný podnikatel, přijal nás Mirek Prašivka s celou třídou a ve středu 28. května 2014 se nám před polední pauzou hodinu věnoval.

Na úvod rozdal dětem letáčky s cyklistickým desaterem a vysvětlil hlavní zásady a pravidla při jízdě na kole. Seznámil nás se základním vybavením cyklisty a poradil, jak si správně vybrat přilbu, rukavice i cyklistické kalhoty. Pak už přišla

na řadu praktická část, kdy nám předvedl, jak správně demontovat přední kolo, sundat plášť a prasklou duši, najít a zalepit díru a pak opět vše složit. V rukách pana Prašivky vše vypadalo jako hračka, ale sami žáci se přesvědčili, že je potřeba trocha zručnosti a o trochu více praxe. Nakonec si děti mohly prohlédnout vystavená kola, kdy je nejvíce zajímala kola na „freeride“ a pak už zbylo jen pár posledních minut na jejich dotazy. A že jich bylo!

Chtěla bych tímto panu Prašivkovi a jeho spolupracovníkům moc poděkovat za jejich čas, vstřícnost a velmi poučnou a zajímavou hodinu a popřát jim spoustu spokojených zákazníků a hodně najetých kilometrů bez nehod.

text a foto: Lenka Mužíková

Výlet do Brna očima žáků 3. a 4. ročníku

14. a 15. května jsme byli na školním výletě v Brně. Do Brna jsme cestovali vlakem. Cesta vlakem byla dlouhá a zajímavá, dvakrát jsme přestupovali. V Brně jsme jezdili tramvají. První den jsme navštívili planetárium, Petrov a ZOO. Nejvíce se mi líbilo v planetáriu, protože jsme se dozvěděli něco nového o hvězdách. Přespali jsme na vysokoškolských kolejích. Večer jsme hráli zábavné hry. Druhý den se k nám připojily další dvě třídy. Společně jsme se byli podívat v Kapucínské hrobce. Potom jsme si prohlédli hrad Špilberk. Byla jsem tam poprvé a zaujaly mne mučírny. A navštívili jsme Anthropos. Také jsme viděli brněnský „orloj". Počasí bylo hezké, vůbec jsme nezmokli. Zpáteční cestu vlakem jsme zvládli zase dobře a vzpomínali jsme na hezké zážitky.

Klára Rozbrojová, 4.B

Líbilo se mi, jak jsme dojeli na brněnské nádraží a začali jsme hledat Kubu. Kuba byl od paní učitelky pomocník na hlídání. My s Kubou jsme měli čekat na nádraží a paní učitelka šla shánět lístky na tramvaj. Jeli jsme do planetária a tam měli plátno dlouhé sedmnáct metrů a na něj promítali film o planetách. Jak promítání skončilo, jeli jsme se ubytovat na koleje. Když jsme se ubytovali, jeli jsme se podívat na Petrov.

Z petrovské katedrály šlo vidět celé město. Pak jsme jeli do brněnské ZOO. Tam měli dva medvědy a vlky, ryby, ptáky a další zvířata. Jeli jsme do Mc Donald´s na jídlo. Pak jsme jeli na koleje a od deseti hodin jsme měli večerku. A ráno v osm hodin jsme vyráželi do kaple, kde měli těla vysušených mnichů. Potom jsme navštívili hrad Špilberk. Tam jsme viděli několik mučíren a věznic. A nakonec jsme byli v Anthroposu a tam měli umělého mamuta a kosti zvířat. Potom jsme jeli vlakem domů.

Lukáš Hlavička, 4.B

Byli jsme na výletě v Brně a první, kam jsme šli, byli kapucíni. A to bylo vážně super, protože tam byly mumie. A byly úplně rozpadlé, bylo to trochu strašidelné, ale já se nebála a vůbec to tam nesmrdělo. Bylo

to tam dobré. Těch mumií tam bylo vážně hodně. Bylo zajímavé, že ty hodně známé osoby byly v rakvi. Vždycky tam byla jedna rakev a kolem ní nápisy, ale bylo jich tam hodně. A když jsme to tak procházeli, tak nás bylo hodně a když jsme chtěli fotit, tak jsme se tam mačkali. A pak jsme šli na Špilberk – kasematy, tam to bylo taky super, tam byly zase mučírny. Říkali nám tam i pověsti, což já ráda poslouchám. Ukazovalo se tam i jak se ti lidé mučili. Bylo toho tam hodně, třeba kde spali a dokonce tam ukazovali, jak se natahovali na skřipec a taky jim drtili palce na nohou. Dokonce tam byl i takový mučící stroj a tam se přibetonovaly holky a na ně kapala ledová voda, až se s toho zbláznily a umřely, ale to je jenom pověst. Moc mě to bavilo a pak jsme šli pěšky na tramvaj a jeli jsme na Anthropos. Tam se ukazoval vývoj člověka. Mělo to tři patra a v tom druhém patře byl mamut v životní velikosti a o patro výš byla zase kostra mamuta. Byly tam i kresby na kamenech, byl tam i vycpaný vlk a jeho úkryt. Všechna patra se mi líbila. A po cestě, jak jsme jeli zpátky tramvají, tak za námi jel ještě jeden pán v další tramvaji a my jsme mu mávali, což byla sranda, jenomže pak jsme vystoupili a naposled mu zamávali.

Přadková Barča, 3. třída

Letošní školní výlet byl super. Jeli jsme na dva dny do Brna. Většinou cestuji s rodiči všude autem, tak doprava vlakem a tramvají byla zajímavá. První den na výletě jsme navštívili hvězdárnu. Viděli jsme různé planety a souhvězdí. Přespali jsme na kolejích, než jsme usnuli, udělali jsme si minipárty s čipsama a filmem. Po snídani jsme jeli na Špilberk a do Kapucínského kostela a krypt. Na druhém dni byla nejlepší návštěva muzea, kde byl vycpaný mamut v životní velikosti. Výlet bych oznámkoval 1*.

Rostislav Válek, 4.B

Na školním výletě se mi líbilo. Asi tři hodiny jsme jeli vlakem a dvakrát jsme přestupovali. Jeli jsme do ZOO a měli tam: tygra, surikaty, opice, vlky sněžné, srnky, buvoly, dva koně Převalského, bobry, supa, výra velkého… A taky jsme byli ve hvězdárně a tam měli místo kopule plátno, na kterém nám ukázali hvězdy a výuku astronauta, stav beztíže a co musí astronaut dodržovat, aby jeho tělo zůstalo v pořádku i ve vesmíru. A potom jsme se byli ubytovat a pak jsme šli na věž katedrály na Petrově a tam dostala Pája strach z výšek. A druhý den, když jsme přespali na Tauferových kolejích, šli jsme do kapucínské hrobky. No bylo tam asi dvanáct rakví a v tom byly pravé kostry. A až jsme došli na konec, bylo tam asi dvacet čtyři mumií. A pak jsme šli na hrad Špilberk a tam pán, co nás provázel, vyprávěl různé pověsti a ukázal mučidla a věznice, hladomornu a jak kdysi probíhal soud. Výlet se mi moc líbil a chtěla bych poděkovat paní učitelce, že pro nás připravila tak hezký výlet a myslím, že mluvím za celou třídu 4.B.

Lucie Lužinská 4.B

Výlet se mi moc líbil. Byli jsme u Kapucínů, potom na Špilberku v kasematech.Pak v muzeu kde byl obrovský mamut a to muzeum se jmenuje Anthropos. Jeli jsme sice dlouho, ale stálo to za to. Sice jsem se těch Kapucínů ze začátku děsila, ale potom to bylo v pohodě. V kasematech byla strašná zima, ale stálo to za to. Na přestup z vlaku do vlaku bylo jen pět minut, ale naštěstí jsme to stihli. Jak jsme jeli z Anthroposu tramvají, mávali jsme na jednoho pána. V jednom vlaku byla paní, které někdo ukradl peněženku. Bylo to tam úplně super.

Nella Pružincová, 3. třída

Dvanáct divadelních ohlédnutí

Ohlédnutí sedmé: Prsten Nibelungů a wagnerovská reforma

Alberich: *Pánem celého světa se stát? Ač nezískal jsem lásku, lstí ukradnu si slast. Smějte se dál! Nibelung jde zmařit vaši hru. Už jímá vás děs?... Vyrvu ze skal zlatý ten kov a prsten z něj z pomsty skuji. Proklínám lásku!*

Na počátku jsou tři krásné vodní víly, ošklivý skřet a kus zlata. Ten kus zlata střeží víly, dcery Rýna, ke kterým láskou vzplane ošklivý trpaslík Alberich. Víly s ním z legrace flirtují, zamilovaný Alberich však bere jejich slova vážně a tu dojde k osudové chybě. Dělat si šprýmy z citů druhého, třebaže je hloupý či ošklivý, se nevyplácí. Když Alberich zjistí, že se stal obětí lehkomyslného žertování, promění se jeho láska v zlobu a pomstí se vílám tím, že ukradne onen kus zlata a odnese ho do své podsvětní říše. Ba co víc. Prokleje lásku a nahradí ji slastným opojením z moci – ze zlata totiž uková prsten, který jeho nositeli umožňuje ovládat celý svět. Je v tom však háček. Prsten kromě moci přináší také neštěstí. Tak se na svět dostává nebezpečná věc, které podléhají všichni - bohové, skřeti i hrdinové...

Určitě se nenajde moc osob, které by si nevybavily alespoň nějakou informaci při vyslovení jména Richard Wagner. Hudebníci jej znají pro jeho dlouhé a náročné, zároveň však hudebně výrazné a líbivé opery, v českém jazyce se k maturitě učíme o jeho Gesamtkunstwerku a divadelníci znají jeho reformy, které se vlastně v „klasickém" divadle doposud nezměnily.

Wagner zastával názor, že divadelní představení (v jeho případě to byla vždy opera) má být syntézou všech druhů umění, neboť tím, že se po zániku antiky osamostatnily, byly oslabeny, a proto jeden druh bez druhého nemá dostatečný účinek. Gesamtkunstwerk je tedy myšlenka na sjednocení všech druhů umění do jednoho celku tak, aby si všechny byly rovny. Když však půjdeme do detailů, zjistíme, že dokonalý Gesamtkunstwerk (gesamt = všechen, kunst = umění, werk = dílo) vlastně neexistuje – vždy převažuje nějaká složka, nikdy si nejsou stoprocentně rovny (u Wagnera to například byla hudba).

To však nebyla jediná Wagnerova reforma – byl jeden z mála autorů hudby, který si skládal svá libreta sám, protože ostatní autoři pro něj nebyli dostatečně kvalitní, zavedl úplné zhasnutí v sále (do té doby herci viděli na diváky, hrálo se totiž při plném osvětlení), orchestřiště nechal pod úrovní jeviště a tím vlastně vytvořil jasně dané hranice mezi diváky a herci. Usiloval o reálnost

Představitelé Brunhildy a Siegfrieda z roku 1878

svých děl, využíval k tomu nejmodernější techniky – pomocí parních ventilů vytvářel iluzi mlhy a oparu, nechal zpěvačku plout vzduchem, používal propadla (nechával například propadnout i celý dům), nebo nechal vytvořit repliku draka, který měl tělo poseté rybími šupinami.

Šlo mu o vytvoření dokonalé iluze, proto zakázal hudebníkům před představením ladit, herci nesměli na konci představení děkovat a divákům zakázal potlesk během představení (neboť do té doby bylo v opeře zvykem po potlesku zopakovat část díla, což velmi protahovalo dílo a zdržovalo děj). Způsob zpěvu, který Wagner zavedl, je mnohem náročnější než u jiných operních skladatelů – jednotlivé árie totiž běžně střídaly recitativy, při kterých si zpěváci „odpočinuli", ovšem Wagner tento fenomén nahradil proudem deklamatorního zpěvu. Využil také leitmotivů – což byl úryvek melodie, která provázela po celou dobu díla konkrétní postavu. Ideálním motivem pro jeho díla byla mytologie, protože zaručovala nadčasovost a dávala prostor velké fantazii.

Svá díla uváděl především ve svém divadle v Bayreuthu, které pro něj nechali postavit rádcové Ludvíka II. Dle všeho to měla být kompenzace za neposkytnutí informací ohledně Ludvíkovy smrti a některých aktivit, neboť Wagner si byl s Ludvíkem II. velice blízký. Bayreuthský divadelní sál má skvělou akustiku, protože byl celý ze dřeva po vzoru dřevěných bud, které Wagnera zaujaly právě specifickou akustikou. Třicet řad do vějíře bez centrální uličky zajišťovalo rovnost mezi diváky, jen vzadu byla jedna velká lóže a balkón (přece jen „lepší diváci" nemohli sedět mezi obyčejnou luzou).

Vratme se však k Prstenu Nibelungů. Zdá se, že řetěz neštěstí bude přeci jen přerušen. To když prsten získá statečný Siegfried, který k němu přijde nevědomky zprvu na popud skřeta Mimeho a teprve později objeví jeho skutečnou moc. Siegfried jediný se zdá být natolik silnou osobností, že bude schopen kouzlu moci odolat a nenechá se jím ovládnout. Bohužel, prsten láká i spoustu méně charakterních osob a Siegfried je jenom člověk. Stane se obětí lsti. Je oklamán a zabit. Prstenu se však zloduchové nezmocní. Siegfriedova žena Brunhilda odhalí, že prsten je příčinou všeho neštěstí. Jedinou cestou, jak se jeho vražedného kouzla zbavit, je prsten zničit. Nechá proto pro Siegfrieda vystavět velkou pohřební hranici a když je zapálena, vrhne se Brunhilda spolu s prstenem do plamenů: „*Prokletý šperk! Prsten všech hrůz! Tvé zlato mám a předám ho dál…Oheň, který mě stráví, očistí prsten!... Závratný plamen chopil mé srdce, toužím ho obejmout a v jeho objetí, v nezměrné slasti se vším se mu vzdát! Siegfriede, Siegfriede, hleď! Šťastna zdraví tě choť!*" Velkolepý epos se uzavírá. Jestliže na jeho začátku Alberichovo pohrdnutí láskou přivedlo na svět kletbu moci, Brunhilda tím, že šperk zničila, dokázala, že láska je silnější než zlato. Ba co víc, silnější než smrt.

text: Linda Blažková, Martin Trubač
foto: Martin Trubač

S hezkým nápadem při letoštním kácení máje v Karlovicích dne 1. 6. 2014 přišli Martin a Marek Strnadlovi. Při tradičních okružních jízdách s traktorem vybrali **350,- Kč**. Tuto částku pak věnovali na obnovu Libušína.

foto: Milena Mužíková

Uzávěrka příštího čísla bude 20. července 2014, své příspěvky můžete zasílat na: obecni.noviny@trojanovice.cz